

A Magyar Tudomány Napja

„Tudomány – ipar – innováció” címmel tartott tudományos ülés szakot 2003. november 4-én, a Budapesti Műszaki Főiskolán (BFM) az MTA Szál- és Rosttechnológiai Bizottsága, a PNYME Kutatási Bizottságával és más társadalmi és felsőoktatási intézményekkel közösen.

Dr. Koczor Zoltánnak, a BMF Rejtő Sándor Könnyűipari Mérnöki Főiskolai Kara tudományos főigazgatóhelyettesének köszöntője után Dr. Tömösközi Sándor tartott előadást a Budapesti Műszaki Egyetem sikeres K+F tevékenységéről, majd Károlyiné Szabó Piroska (Papíripari Kutatóintézet Kft.) a „Papíripari K+F tevékenység az Egyesült Európában címen” mutatta be a kutatóintézet nemzetközi együttműködésben való részvételének eredményeit. Ezt követte a kutatóintézet munkatársának, Dr. Hernádi Sándornak az „Újabb eredmények a biotechnológia papíripari alkalmazásában” c. előadása egy sikeres EU-projekt eredményeiről.

Zsirai István (Zenon) „Kutatás – eredmény-minősítés – innováció” címmel azt a 20 éves munkát mutatta be, amit egy kanadai központú nemzetközi cég magyar kutatóközpontja membrántechnológiai víztisztítás témakörben végzett, és ezzel ma a világ 27 országába szállítja termékeit. Acégtitkát 5 pontban fogalmazta meg.

- globális igények generálása
- egy témára fókuszálás
- évente új termék piacra dobása
- jövőkép kialakítása
- kemény projektmenedzsment – hatékony, megtérülő pénzköltés.

Dr. Szűcs Iván (BMF, Textilkémiai TSz.) az innovációs lehetőséget mutatta be azon a főiskolai tanszéken, ahonnan az ipar kivonult. „A textíliák sajátosságai, kutatások, hasznosítás” c. előadásában a textíliák UV-sugárzásszűrő képességéről számolt be, illetve az elektroszmog méréséről.

Végül az ülés elnöke, Dr. Koczor Zoltán (BMF) „A szervezet belső szabályozása adott célrendszerű innováció esetében” címmel a minőségirányítási rendszer és az innováció kapcsolatát mutatta be egy kis cégnél. Kiemelte, hogy a sikerhez kevés az ösztönösség. Deklarált stratégia célok felé kell sebesen haladni. Ő is a jövőképet és a stratégiát jelölte meg kulcsfontosságú tényezőként.

#

A sikeres innováció titka

Globális igények generálása
Egy témára összpontosítás
Évente egy új termék piacradobása
Jövőkép és stratégia kialakítása
Kemény, hatékony projektmenedzsment

1. ábra

A bemutatott sikeres innovációk (ld.1.ábra) lelkes közönségre találtak a mintegy 50 fős – diákokat is magában foglaló – hallgatóságban. Azt bizonyították, hogy a kedvezőtlen hazai K+F finanszírozás ellenére is lehet eredményeket felmutatni.

Az innovációs járulék mértéke (a korrigált nettó árbevétel százalékában)		
Év	Kisvállalkozások	Közép- és nagyvállalkozások
2004	0,05	0,2
2005	0,1	0,25
2006	0,15	0,3
2007-től	0,2	0,3

2. ábra

További reményeket táplálhat a magyar kutató-fejlesztő gárda a kisvállalkozóbarát innovációs törvény 2003. november 10-iki elfogadásával, mely szerint 2004-re mintegy 40 milliárd Ft-ot ér el a K+F szféra támogatása (ez kétszerese az ideiglenesnek), s kiszámítható, folytonosan bővülő finanszírozási rendszer jön létre. Ehhez a vállalkozások a korrigált nettó árbevétel 0,2%-át fizetik 2004-ben, 0,25%-át 2005-ben és 0,3%-át 2006-ban. A kisvállalkozások ennél lényegesen kevesebbet fizetnek: 2004-ben 0,05%-ot, 2005-ben 0,1%-ot (**2. ábra**).

Az innovációs alap felét adják a vállalkozások, másik felét a költségvetés.

#

Zárjuk ezt a beszámolót *Philippe Busquin* (EU kutatási biztos) 2003. okt. 1-jén, a Rómában rendezett kutatási világnapon elhangzott szavaival: „a kutatásfinanszírozás nem kiadás, hanem befektetés.”

Polyánszky Éva

A Fűzfői Papíripari Rt. eredményei

Múlt évi utolsó lapszámunkban részletesen beszámoltunk a fűzfői papírgyár 75- éves jubileumáról. Most néhány tényyszerű adattal mutatjuk be a legfontosabb gazdasági eredményeket.

Az ünnepség alkalmából Mészárovcis Imre vezérigazgató elmondta:

2003-ban összesen 23 ezer tonna papírt gyártanak, és mintegy 7 ezer tonnát dolgoznak fel; 25 millió ügyvezetett kiskolász fűzetet állítanak elő, aminek 80 százaléka augusztusra már piacra került, továbbá készítenek 7 millió spirál-

fűzetet és 5 millió írótümböt, 80 millió borítékot, 6 millió jegyzettümböt, valamint 2000 tonna fénymásoló papírt. A fűzfői termékek legjelentősebb export piaca Németország, ahová 2003-ban 1200 tonna jegyzetblokkot, írótümböt és naptárt szállítottak. A vezérigazgató szövegéről is: a társaság ez évben 100 millió forintot fordított műszaki fejlesztésre, 2004-ben ugyancsak 100 millió forintot terveznek ilyen célra, 50 millióért egy naptárgyártó új gépsort kívánnak vásárolni.

Forrás: MTI, 2003.10.24.

A licencdíjas hulladékkezelés sikeres indulása

Három százalékkal túlteljesítette a törvényi minimumot a hulladékkezelést a gyártóktól átvállaló első hazai „koordináló szervezet”, az Öko-Pannon Kht. Az első fél évben a hozzá csatlakozó termelők hulladékának 43 százalékát gyűjtötte be és ártalmatlanította.

Egy 2002-es kormányrendelet kötelezővé tette, hogy a csomagolóanyag-gyártók gondoskodjanak az általuk termelt hulladék utóéletéről. Erre két megoldás kínálkozik: mindenki maga is összegyűjtheti a szemetét, de több cég koordináló szervezetet hozhat létre, amely díjazás fejében átvállalja a gyűjtési feladatokat.

Az Öko-Pannon 450 szerződéses partnert szerzett, akik együttesen a hazai kibocsátás háromnegyedéért felelősek. A hulladékgazdálkodási

törvény erre az évre 40 százalékos hasznosítási arányt ír elő, ami az első fél évi adatok alapján teljesíthetőnek látszik. 2004-ben 45, 2005-ben pedig 50 százalékos arányt kell elérni. Ezt – *Vízkey György*, ügyvezető igazgató szerint – leginkább az az előírás nehezíti, amely szerint 2004-ben nemcsak licencdíjat, hanem 20 százalékos termékdíjat is kell fizetniük a licencdíjas megoldást választóknak. Szintén nehéz lesz betartani azt az előírást, amely szerint jövőre a lakosságnál keletkező csomagolási hulladék 20 százalékát szelektíven kell gyűjteni.

A panaszok ellenére a gazdasági szereplők körében igen népszerű a licencdíjas hulladékkezelés.

Forrás: Népszabadság 2003. augusztus 18.

Önálló hajtóerő, közösségi keretben

„Ha felkérek, mindent elvállalok”

Határozott és makacs. Akar. Nagyon akar, mindenfélét. A lényeg, hogy tudja is pontosan, mit és merre. Elemi kíváncsiság belső kényszere hajtja: szívacsként felszív mindent, ki tudja, mikor lesz rá szüksége. És bírja... A Dunapack Rt. Hullámtermégyárában dolgozik, Csepelen. Huszonöt éves. Gosztonyi Katalinnak hívják.

Huszonöt éves. Gosztonyi Katalinnak hívják.

Kaposvár, Sopron, Budapest ezek életének eddigi főbb állomásai. A somogyi kisvárosban végzi középiskolai tanulmányait, a családi burok biztonságában él. Édesapja jogásznak szánja, felvételizik, végül mégis örömmel veszi, hogy nem sikerül. Barátnői hívják fel a figyelmét a Soproni Egyetemre, ahol mindazzal találkozok, amihez mindig is vonzódott: természetközelség, erdő, faanyag (édesapja, akitől sokoldalúságát örökölhette, fafaragó népi iparművész) és a papír (büszke 700-800 darabos szalvéta- és több évtizednyi, hiánytalan évjáratú, postatiszta bélyeggyűjteményére). A selmeci diákhagyományok, a bensőséges hangulat rabul ejtik, nagy lelki erőt merít az egyetemi társaság összetartásából. „Sopron végleg a szívemhez nőtt...” – emlékezik. Ha csak teheti, ma is visszajár.

A papíripari mérnöki szak papírfeldolgozó-csomagolástechnológus szakiránya negyed- és ötödévből a fővárosba, a Könyvűipari Műszaki Főiskolára szólítja. Eleinte idegenkedik a nyüzsgéstől, de lassan megszokja. Sőt, megállapodni látszik itt. Kihasználva a párhuzamos képzés lehetőségét, ha korábbi nyári gyakorlatai alkalmával amúgy is beleszeretett a nyomdába, beiratkozik nyomdásznak is. Úgy érzi, jól kombinálható lesz csomagolási ismereteivel.

Ösztöndíjjal Cipruson öt hetet, Finnországban öt hónapot tölt. Helsinkiben „médiamérnök” órákat hallgatva épp azokat a nyomdászterületeket (formakészítés, kiadói munka) tanulmányozza, amelyekkel itthon nem foglal-

kozik. „Milyen szerencse, hogy ezekbe is belekóstolhattam” – mondja derűsen. Hazatérve három szigorlat és tíz vizsga várja, a diplomamunkáról nem is beszélve. Ekkor kerül kapcsolatba a Dunapack-kal: Kovács Katalin konzulensi felügyelete alatt elemzi „a vevők csomagolási igényeihez szükséges információk megszerzésének és feldolgozásának lehetőségeit”.

Az akadályokat – visszatekintve legalábbis – könnyűszerrel veszi: előbb papíros diplomát szerez, majd állást. Ismét a Hullámtermégyár felé fordul: „már ismertem a helyi viszonyokat és folyamatokat, felmértem, hogy széleskörű tapasztalatokra tehetek szert, és mindig jó egy nagy céghez tartozni” – hangsúlyozza. 2002 szeptemberében munkába áll a nyomda üzem-mérnökeként. Élvezi az újdonságot, a kihívást, mindenütt ott van, mindenre figyel. Az előnyomatási területen a gyártáselőkészítés a feladata: kapcsolattartás az értékesítéssel, a beérkező megrendelések kezelése, termelésprogramozás, a nyomdai munka irányítása, árajánlatok készítése. Egyelőre a napi munkán van a hangsúly, de gondolatban már előrébb jár: „bizom benne, hogy előbb-utóbb sor kerül a nyomdaüzem szabványosítására is”. A cég egyik belső auditorjaként egyébként sem idegen tőle a folyamatellenőrző tevékenység.

A személyes kapcsolat kialakításában tulajdonképpen kezdettől fogva feltalálja magát. Közvetlen munkakörnyezete csikócsapatában otthon érzi magát: szereti, amit csinál, és kollégáival is hangot talál: „vannak konfliktusok, de ez velejár; ha előre viszik a dolgok menetét, nem szabad mellre szivni”. Ha csak módja van rá, kimegy az üzembe; gyakran látni a lemezgépnél, a feldolgozó gépek mellett. Furcsa szerzetnek tartják, pedig csak szakadékot ível át természetes kíváncsiságával: nemcsak ismerkedik a technológiával és az emberekkel, de nap mint nap mindenáron látni akarja, hogyan valósulnak meg a gyakorlatban az irodai elképzelések. „Az egyetemek csak alapot adnak, de a szakmát papírosként és nyomdászként is csak üzem közelben lehet megtanulni” – állítja.

Tervei vannak, és fáradhatatlan. Alig százrad meg a festék nyomdász diplomáján, máris be szeretne iratkozni a Nyugat-Magyarországi Egyetem fővárosba kihelyezett mérnök-közgazdász szakára, miközben angol nyelvtanfolyamra jár a szinten tartás végett, sőt gondolatban már belevágott a német nyelvbe is. Egyensúlyra törekszik szakmai fejlődése, saját boldogulása és közösségi élete (például PNYME Nyomdaipari Szakosztálya) között; valahogy nem akar kimaradni semmiből, vagy épp a dolgok találnak rá folyton. „Pályakezdő vagyok, nem lehetek elégedetlen, de nagyobb önállóságra vágyom” – fogalmazza meg terveit.

Soroksári albérlete tenyéryi kerttel ugyan, de kisvárosi csendet, nyugalmat idéz – emberléptékű rendben, ahogy ő szereti. Legnagyobb hobbiját, a kutyatenyésztést sem hanyagolja; bár a dalmaták a szüleinél, Kaposváron vannak, rendszeresen viszi őket kiállításra, egyikük Magyar Bajnok. És – mintha még mindig kevés lenne az elfoglaltsága – ő látja el a Magyar Ebtényésztők Dalmata Klubjának titkári teendőit. Teher alatt nő a pálma...

Lejegyezte: Varga Violetta

Szathmáry János (1915-2004)

Szeretett szakmánk nagy egyéniségeinek sorából ez év elején szép kort megérve távozott kedves kollégánk.

Gazdag életútja és munkássága sok-sok állomáson vezetett keresztül. Eredeti szakképzettsége és munkásságának első szakasza a nyomdaiparhoz kötötte. 1952-ben rokon szakmában szerez Papíripari Szakmérnöki Oklevelet. Két évig a Csepeli Papírgyár munkatársa. 1951-1967 között a Könnyűipari Minisztérium Műszaki Fejlesztési főosztályán már ragyogóan hasznosítja a két rokon szakmában szerzett ismereteit. 1967-től 1979-ig a Papíripari Vállalat Fejlesztési Főosztályának oszlopos tagja.

Aktívan részt vesz a papírfeldolgozó ipar vidékre telepítési és egyben korszerűsítési programjának kidolgozásában és ennek sikeres megvalósításában. A hetvenes évek elején létrehozott Vállalati Műszaki Gazdasági Tanács (VMGT) titkári teendőit magas szintű szakmai hozzáértéssel, önállósággal és alkotó precizitással, valamint sok-sok szerető gondossággal látja el. Ügyes tervező volt. Ő tervezte a PV és a gyárak emblémáit. Sok kiadvány őrzi nagy gondossággal készített, szakszerű és színvonalas munkáját, alkotását. A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület alapító tagja 1948 óta. APV 50-éves törzsgárda tagja. Munkáját sok kitüntetéssel ismerték el, de legjobban mindig a kollégák és a testületek elismerései, az elért eredmények estek jól kedves barátunknak. Színes önálló egyéniség volt minden minőségében. Őszinte bírálatait nem mindenki fogadta megértéssel, de az élet zömmel őt igazolta. Szeretett kollégánk és kedves barátunk emlékét megőrizzük.

Juhász Mihály